

Sekretær *S. P. Petersen.*

Den 5. April døde, 63 Aar gammel, Konsulent og Sekretær *S. P. Petersen* efter lang Tids Svagelighed. Dødsbudskabet modtoges med vemodig Deltagelse af de mange indenfor vort Landbrugs Foreningsvæsen, han var kommen i Forbindelse med, og — at dømme efter Udtalelserne i jyske Blade og Mand og Mand imellem — med virkelig Sorg af mangfoldige jyske Land-

mænd, der havde lært at skatte den afdøde som Menneske og hans Virksomhed. Der var nemlig meget hos ham, der maatte vinde ham Jydernes forstaaende Sympati. Han var af gammel jysk Bondeæt, kendt fra Bunden af med Vilkaarene for Halvøens Landbrug, i Besiddelse af Egenskaber, man skatter højt i Jylland: Sindighed og Tilforladelighed i Optræden, Rolighed og Ligevægt i Sindet, et praktisk Greb at tage Sagerne paa, en Udholdenhed i Arbejdet, der kun var af det gode, en fast Vedhængen ved sine Meninger, der i mange Tilfælde var prisværdig, men der undertiden ogsaa kunde grænse op til Rethaveri.

Soren Peter Petersen var Søn af Gaardmandsfolk paa

Aarhusegnen. Han gik i Almueskolen og deltog fra sit 14. til sit 23. Aar som Bondekarl i alt forefaldende Landbrugsarbejde. Derefter søgte han til Gjedved Privatseminarium, hvor han 1878 tog Skolelærereksamen. To Aar senere blev han Landbrugskandidat, derefter Lærer paa Grejsdalens Landbrugsskole, og i Sommeren 1882 lærte han Mejeriet under Professor *Segelcke*. Saa fulgte nogle Aar med fortsat Lærervirksomhed og Rejser i Ind- og Udland, hvorefter han forestod Klank Landboskole 1885—89. »Foreningen af jydsk Landboforeninger« ansatte ham 1888 som Konsulent i Husdyravl, samme Aar flyttede han til Malling og virkede i en halv Snes Aar som Lærer ved Landbrugsskolen dør samtidig med, at han varetog sin Konsulentvirksomhed.

I denne gjorde *S. P. Petersen* efter Udtalelser af dem, der her er kyndige til at tale med, udmærket Fyldest. Hans Arbejdsfelt var Kvægavlen og Kvægbruget, og blandt de mange Opgaver, til hvis Løsning han ydede et betydningsfuldt Bidrag, kan fremhæves Oprettelsen af Kvægavlsforeninger, Afholdelsen af Skuer for unge Dyr og Præmiering af »Familier«. Han tog Initiativet til de 2 sidste Foranstaltninger, og til at begynde med forestod han Fællesforeningens Stambogsføring, hvis første 2 Bind han udarbejdede, medens han ved de senere Binds Udgivelse samarbejdede med Statskonsulent *Appel*. Da han blev Fællesforeningens Sekretær, blev hans Arbejde i Stambogssagen stærkt aftagende — det samme var Tilfældet for Kvægavlsforeningernes Vedkommende —, men han opgav dog ikke helt Arbejdet, da han gennem dette ønskede stadig at bevare dog noget af den Forbindelse med Opdrætterne, som i mange Aar havde været hans Glæde. Ungskuerne, der takket være hans Energi nu er et betydningsfuldt Led i Arbejdet for den jyske Husdyravl, ordnede og ledede han til det sidste. »Betegnende for hans store Interesse for disse Skuer og for hans Pligtfølelse i det hele var det — skriver Statskonsulent *Appel* i »Andelsbladet« —, at han, skønt langt fra rask, rejste

til Vejle for at forberede det dør forestaaende Ungskue kun 8 Dage før hans Død. Det blev hans sidste Rejse i det jyske Landbrugs Tjeneste.«

Da Overretssagfører *Høegh Guldberg* døde den 6. December 1907, blev *S. P. Petersen* Fællesforeningens Sekretær. Han havde mange Betingelser for at udfylde denne Stilling: et nøje Kendskab til det jyske Landbrugs Forhold og Mænd, et sundt Omdømme og en (i alt Fald udadtil) uforstyrrelig Ro, der tog alt koldsindigt, ikke lod sig imponere, blev ved sit og ihærdigt søgte at sætte det igennem. Og endelig dette, at det jyske Landbrugs Ve og Vel laa ham saa stærkt paa Sinde, at han vist helst saa, at de var de Aksler, om hvilke alt drejede sig herhjemme. Men der var Sider af Sekretærvirksomheden, der maaske laa mindre godt for ham, det egentlige Kontorarbejde, Sagernes Ordning, Journaliseringen m. v., som kan synes ganske underordnet, men i Virkeligheden er af stor Betydning ved Ledelsen af en omfattende Organisation.

S. P. Petersen var en flittig Skribent, han greb gerne Pennen, og han skrev let og livligt, undertiden med en vis Humor, undertiden med et polemisk Tilsnit, der kunde være saa stærkt personligt, at han skød over, altsaa forbi, Maalet. Hans Viden var omfattende, og var hans Speciale end Husdyrbruget, havde dette Speciale dog ikke dræbt hans Interesse for, hvad der laa udenfor, og det er et meget stort Antal Landbrugsspørgsmaal, han har behandlet. Foruden aarlige Konsulentberetninger, Stambøger, en Mængde Artikler i Landbrugspressen — sammen med Gaardejer *Anders Nielsen* redigerede han »Andelsbladet«s tre første Aargange — har han i Forening med Konsulent *Gommesen* forfattet »Svinets Avl og Pleje«, og i 1892 udgav han »Landbrug før og nu. Blade af den danske Bondestands Historie« og »Blade af Landbrugets Historie i Aarhus Amt, udgivne som Festskrift i Anledning af Aarhus Landboforenings 50 Aars Jubilæum 1842—1892«. Begge indeholder gode historiske Oplysninger og er un-

derholdende skrevne, om end navnlig det sidste bærer Vidnesbyrd om, at der kun var levnet Forfatteren kort Tid til Udarbejdelsen.

— Det er, som alt fremhævet, med Vemod, at de, som i en Aarrække har kendt Sekretær *S. P. Petersen* og paa forskellig Vis har arbejdet sammen med ham, har erfaret hans Bortgang. Som han var, holdt man af ham; han var loyal at samarbejde med, ikke vækkende og æggende, men hyggelig og elskværdig i personligt Samvær, god at drøfte fælles Interesser med. I de Kredse, hvor han færdedes, vil der kun bevares venlige Minder om denne flittige og dygtige Mand.

Det Billede, Tidsskriftet bringer af ham, er fra 1890-ernes Midte, før Alder og Sygdom havde mærket ham.
